

Lars Erik Nielsens translokationstale

Taler

Lars Erik Nielsen
Rektor på Skive Gymnasium
og HF

Dato

25. juni 2021

Sted

Skive Gymnasium

Kære studenter, kære familier

At blive student er en helt særlig ting. Det er et af livets helt store højdepunkter. Husk at nyde det, få det hele med, og bær huen med stolthed og ikke kun lige i et par dage.

Det er en stor ting for alle. For nogle er der stoltheden ved at få et imponerende flot eksamensbevis, at blive student som sine ældre søskende. For andre – og faktisk ret mange, så bliver man den første student i familien, og man har derved været på en rejse i det mere ukendte. Nogle har mødt store personlige udfordringer undervejs, og her er det en kæmpe sejr endelig at kunne få huen på.

Jeg har gennem årenes løb haft fornøjelsen af at kunne sige tillykke til rigtig mange studenter og forældre og tænker hver gang, jeg gratulerer en student, at det for jer forældre må være et stort øjeblik. I mandags fik jeg så lov til selv at mærke, hvor stort et øjeblik det er, for der fik min ældste huen på, og der måtte jeg også fælde en lille diskret tåre.

For jer studenter har det været en rejse. I har knoklet og slidt, læst lektier, skrevet opgaver samt haft en masse gode sociale oplevelser og knyttet stærke venskaber, der for manges vedkommende vil vare hele livet. Ved sidste års dimission kunne vi fejre skolens student nummer 10.000, og selvom I på den måde står på skuldrene af generationerne før jer og har gået igennem det samme, så har I faktisk været udsat for mere og stået igennem mere, end de tusinder før jer.

Jeres tid har været speciel, da coronaen har aflyst mange ting under jeres gymnasietid. I har haft meget virtuel undervisning og har måtte mønstre virkelig meget motivation til at få noget ud af hele nedlukningsperioden. Det er dog

vigtigt, at vi tænker på det, I fik med, i stedet for det, der ikke blev. I har formået at holde sammen og være sociale, selvom begrænsningerne gjorde det svært.

Jeg har tænkt meget over jeres måde at håndtere disse ting på, og jeg er dybt imponeret over jer. I har gjort jeres, I har holdt, hvad I skulle – man kan ikke klandre jer for noget, men I har også udnyttet mulighederne for samvær, når de bød sig, og det var bare så skønt at se jer nyde jeres sidste skoledag, jeres fejringer i studenterdagene, café med hue og mange andre begivenheder. Hver gang muligheden har været der, så har I kastet jer over den og fået mest muligt ud af det. Det kan vi alle lære noget af.

Når jeg ser jer, så får jeg et billede på nethinden af en masse korkpropper, som man prøver at holde under vand, men i det øjeblik man slipper, så springer I op.

For mig er næsten ingen begivenheder mere livsbekræftende og mere fyldt af håb end at stå her ved dimissionen. Man kan blive helt svimmel over at tænke på alle de drømme og planer, I har, alt det I skal opleve og udfolde de næste år, de veje I skal finde. I år er det endnu mere særligt, da det er ligesom, vi kommer ud af et tungt mørke. Uden at vi skal drage for mange paralleller og sammenligninger, så er der en sang fra Danmarks befrielse, hvor budskabet for mig passer godt til denne dag.

Det er Mads Niensens *Danmark Frit* fra 1945.

*En lærke letted, og tusind fulgte, og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone, så landet fyldtes af klokkers klang,
og byer blomstred i rødt og hvidt, og det var forår og Danmark frit.*

I har været i en skemalagt hverdag i stort set hele jeres liv, men vi har ikke lagt et skema for jer mere, og vi fører ikke fravær, vi giver ikke karakterer. Nu bestemmer I selv, hvad der skal ske.

At blive student er en af de helt store skillelinjer i livet. Det er en afslutning og en overgang til det, man måske kan kalde voksenlivet. Måske ligesom konfirmationen var i gamle dage. I modsætning til tidligere tider, så er I ikke bundet af stramme sociale samfundsstrukturer, hvor vejen var lagt for en på forhånd. I står derimod med alle muligheder åbne og med en bred vifte af valg foran jer. Det er godt det er sådan, men det kan også være næsten skræmmende

at skulle begive sig ud i. I skal dog nok finde den vej, der passer til jer, det er jeg helt sikker på – lige så sikker som Gulddreng er, når han spår, at vi vinder EM.

Det er en tid med meget symbolik. Coronaen er på vej retur og verden genåbner. I bliver studenter. Derudover så er vi også for nyligt blevet bekræftet i, at der bare er ting, der er vigtigere end andet. Det erfarer vi, da vi lørdag den 12. juni, hvor vi iført klaphatte og landsholdstrøjer lige pludselig fik en påmindelse om, at en sejr over Finland ikke var det vigtigste i verden den aften – det var faktisk helt ligegyldigt.

Derfor er det også en tid, hvor det er vigtigt at reflektere, og ikke bare flyde med. Vi har oplevet en tid, hvor strukturerne blev meget faste, hvor der kom regler og påbud, der greb dybt ind i vores liv. Nogle oplevede det som trygt og som en sikkerhed, mens andre oplevede det som et indgreb i den personlige frihed.

Vi længes nu meget naturligt efter den vilde frihed, men samtidigt så skal vi også huske på, at vi det sidste halvandet år fik tid til noget andet, og der blev vi nødt til at fokusere på nogle meget mere nære ting, for de andre muligheder i vores liv var midlertidigt begrænsede.

Vi kan nu enten vælge at lade os flyde med strømmen og få lige så travlt, som vi plejede at have, vi kan lade være med at genoptage vores normale liv og dermed begrænse os selv i muligheder, eller vi kan stoppe op, og tænke på, hvordan vi finder den bedste balance. Det gælder for os alle generelt og for jer studenter i særdeleshed, for I står ved et større skel end os andre.

Balance i tilværelsen handler om valg – om modet til at vælge til og fra. Jeg er sikker på, at det valg og de balancer skal I nok finde, men jeg har alligevel et par budskaber, som I kan få med på vejen.

Dimissionstaler er tit fyldt af citater med visdomsord, af f.eks. store forfattere. Det kræver dog, at man er velbevandret i litteraturen ... så meget sigende har jeg har fundet en artikel fra Se og Hør, som jeg synes giver mening.

En australsk palliativ sygeplejerske (det er sådan en, der passer syge i den sidste tid), har undersøgt, hvad folk fortryder på deres dødsleje, og har samlet det i nogle kategorier.

1. Jeg ville ønske, at jeg havde haft modet til at leve et liv, som var tro mod mig selv.
2. Jeg ville ønske, at jeg ikke havde arbejdet så hårdt.
3. Jeg ville ønske, at jeg havde haft modet til at udtrykke mine følelser.
4. Jeg ville ønske, at jeg havde holdt kontakten med mine venner.
5. Jeg ville ønske, at jeg havde tilladt mig selv være mere lykkelig.

Med disse ord dimitterer jeg årgang 2020 fra Skive Gymnasium.

Kilde

Tilsendt fra taleren.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-erik-nielsens-translokationstale-2021>